

KUL LAGRET

ACEX06

ELISA NGUYEN

Ritsalstudio 3

Studios specifika brief var att gestalta en teater genom att utgå från en av två befintliga garage, Turitz & Co eller Televerkets. Programmet som användes utgick ifrån Backa teatern som är en mycket större byggnad sett till både program och volym. Jag valde därför att väldigt tidigt krympa programet och anpassa det till något som passade mina ändamål och det jag önskade tillägga i både stadsplan och i min teaterbyggnad.

Genom tidigare gemensamma analyser och workshops i ritsalen och att jag själv bor i Gamlestaden har jag fått en bra grund och insyn i vad som saknas och vad som är bristfälligt i stadsdelen.

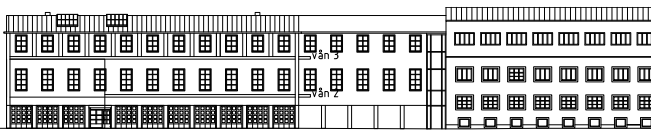
Mina analyser var att området behövde tryggas upp och förgrönas vilket fick ta det största avtrycket i stadsplanen. Även

varsamma och omsorgsfulla ingrepp och barn- och ungdomars plats i staden spelade stor roll i de byggnader vars funktion jag omdefinierat.

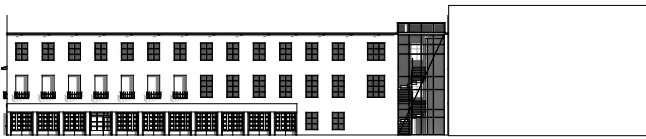
Stadsplanen har fallit på plats ganska naturligt då den anspelar på mycket redan befintligt underlag av Göteborgs stad. Bron som förlänger Hornsgatan väljer jag att ytterligare programmera som en del av mitt "Kulturstråk" för att betona stråken i nord-sydlig riktning till förmån av gångtrafikanter och cyklister. Eftersom jag i min uppsats i kurs ACE670 belyser problematiken med gentrifiering och vikten av att känna igen sin stad, valde jag att behålla mycket av det som redan finns på platsen och som enligt mig redan fungerar bra.

Televerkets gestaltning var aningen klurigare men då jag

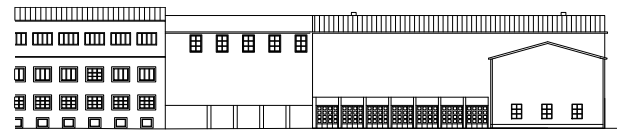
redan fått ett tydligt ramverk av att arbeta omsorgsfullt blev mitt stora grepp att förhålla mig så mycket som möjligt till byggnadens fotavtryck. Min lösning till att ändå få till de nödvändiga ytorna var att istället höja byggnaden med ytterligare två våningar genom att "lyfta på hatten". På så sätt fick jag den nödvändiga höjden på 8 meter för blackboxen samtidigt som jag kunde behålla mycket av taket och framförallt takstolarna. Den nya höjden rättfärdigas även med att de omkringliggande byggnaderna är mycket större och högre i volym så gaturummet uppfattas mer homogent sett från Byfogdegatan. För att dra ner skalan och göra entrén och fasaden mer välkomnande är södra byggnadskroppen istället endast två våningar hög.

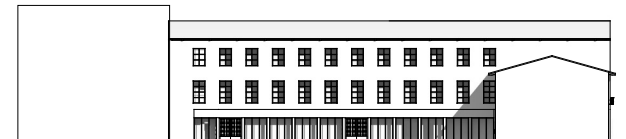
FASAD MOT NORR FÖRE

FASAD MOT NORR EFTER

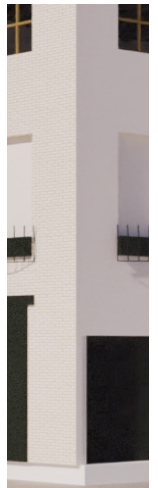

FASAD MOT SÖDER FÖRE

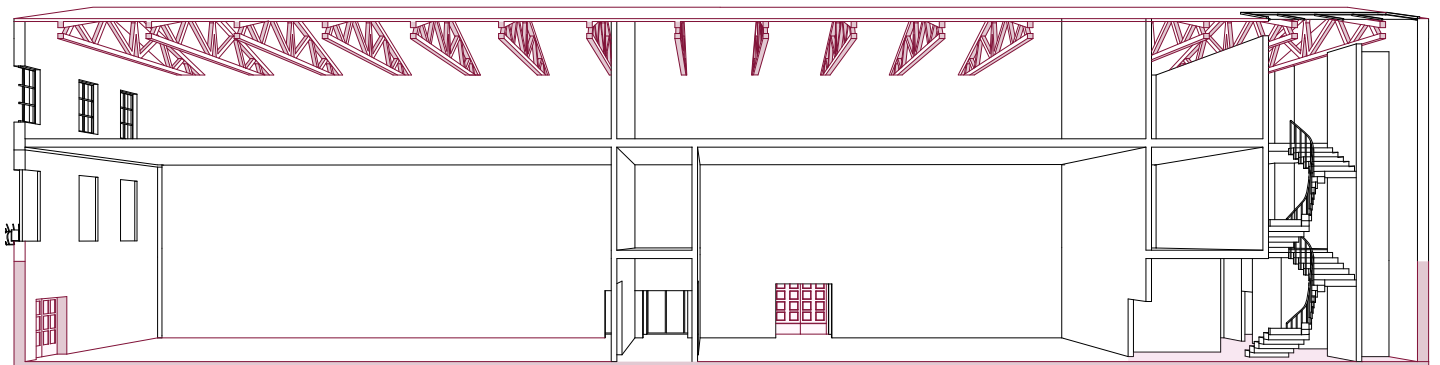

FASAD MOT SÖDER EFTER

Redan från start fanns tidiga idéer om att täppa igen öppningen från Byfogdegatan för att ge gatan mer struktur och riktning. Infillet gav därför en möjlighet till att kontrastera den annars ganska rationella byggnaden och göra något som inte nödvändigtvis förhåller sig till byggnadens historia och lager utan snarare som det nyaste tillägget i en redan brokig miljö.

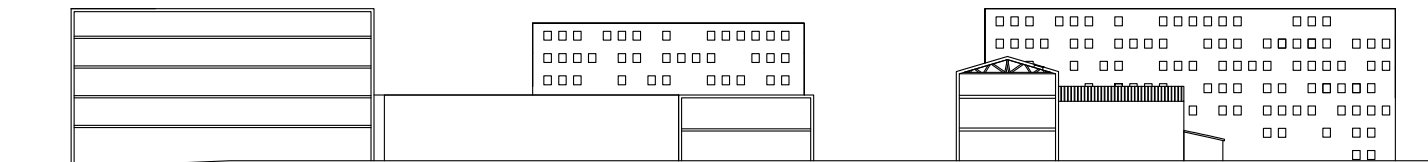

Färgpaletten som finns återfinns i byggnaden idag. Den krämvita färgen har fått beklä hela byggnaden samtidigt som ursprungsteglets textur finns kvar. Den mörkgröna färgen används för portar, dörrar och "glas-portalen" medan alla fönsterspröjs och karmar använder den mörka gulokern för att återspegla industriteglets berättelse.

TIDIGT SKEDE ILLUSTRATIONSPLAN

LÄNGDSEKTION GENOM BYFOGDEGATAN

Stadsplanen fokuserade mycket i tidigt skede att identifiera viktiga stråk, både för motoriserade fordon och cykel- och gång. För att möjliggöra vissa idéer i min stadsplan som kulturstråket, fokus på barn- och ungdomar och mer grönska behövde nya vägar implementeras eller läggas om. Den största förändringen jag gör infrastrukturmässigt är en genomskärning genom Turitzhuset som en gång funnits -- dock då bara genom den ursprungliga delen av Turitzhuset.

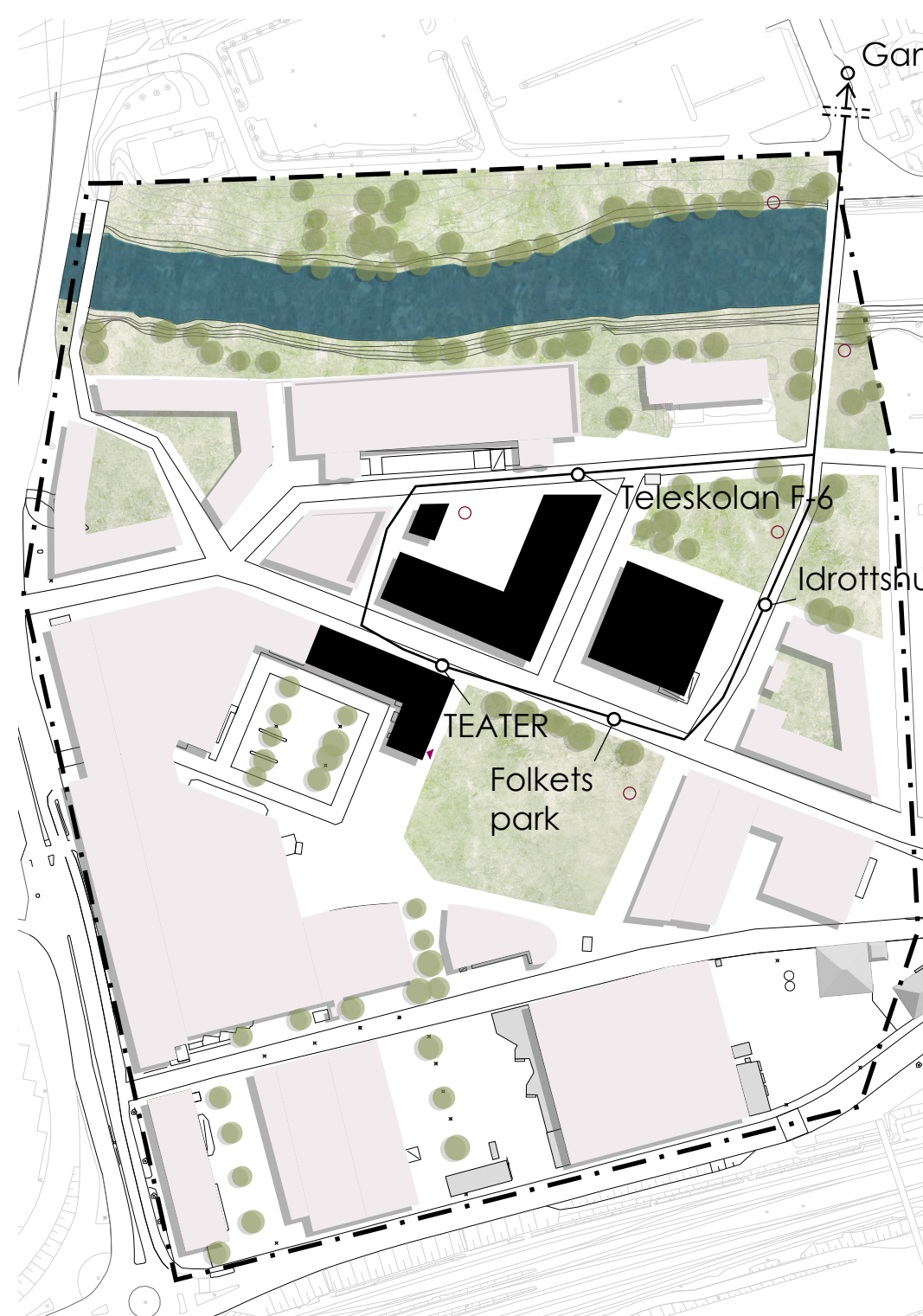
MODELLFOTO, BEFINTLIGT I TRÄ, NYTT I VITT

I min synopsis i ACE670 skrev jag att jag intresserades av estetik, gentrifiering och värdeskapande. Jag insåg snabbt att det var tre stora rubriker som bara av sig självt hade kunnat agera uppsatsrubriker. Jag valde därför att rikta in mig på gentrifiering som jag även ansåg var enklare att knyta an till projektet än de andra. Teoribildningen om städer, rum, plats och territorium var det som var mest relevant för min stadsplan och min syn kring stadsutveckling. "Hur rustar man upp en plats så att den ämnar och lämpar sig för många, samtidigt som den får bibehålla sin karaktär?" Denna tanke låg även till grund i hur jag resonerade kring min teaterbyggnad och även de andra verksamheterna som kanske normalt sett kan kosta ganska mycket. Verksamheter och programmerade ytor med låga ekonomiska trösklar var mitt fokus, detta för att direkt bemöta gentrifieringen och det uppskjutet av pris och kostnad den ofta bär med sig.

Referensprojekt jag använt mig av har varit Sala Beckett av Flores & Prats och dess tankar kring återbruk och hur de på ett lekfullt sätt integrerat det gamla inventerade materialet. De suddar ut, omdefinierar och skriver över gränserna mellan det nya och det gamla och jag hoppades kunna skapa en liknande berättelse i mina fasader för förbipasserande. Målet var att folk skulle kunna tänka "Är det här nytt eller gammalt, eller kanske flyttat?"

Ett annat projekt som jag tagit inspiration av för kulturstråket är Superkilen i Köpenhamn. Jag gillar att det är så många etniska bakgrunder och kulturer som inkluderas i parken och ska på sitt sätt visa staden -- eller tillmed kanske landets diversitet. På samma sätt ämnar jag att skildra SKFs historia om bland annat arbetskraftinvandringen och den diversitet av kulturer man återfinner i stadsdelen Gamlestaden och vidare öster och norrut från Gamlestaden. Invandrarna blir då en sorts palimsest då de en gång förflyttat sig från ett annat land, med annan kultur, anpassats till Sverige och behövt lära sig ny eller "skriva över" deras gamla kultur och traditioner för att ge plats åt den svenska. Genom att ta fram olika landmärken, platser som kan belysa diversiteten och historiken i området, kan man plocka fram det som en gång varit.

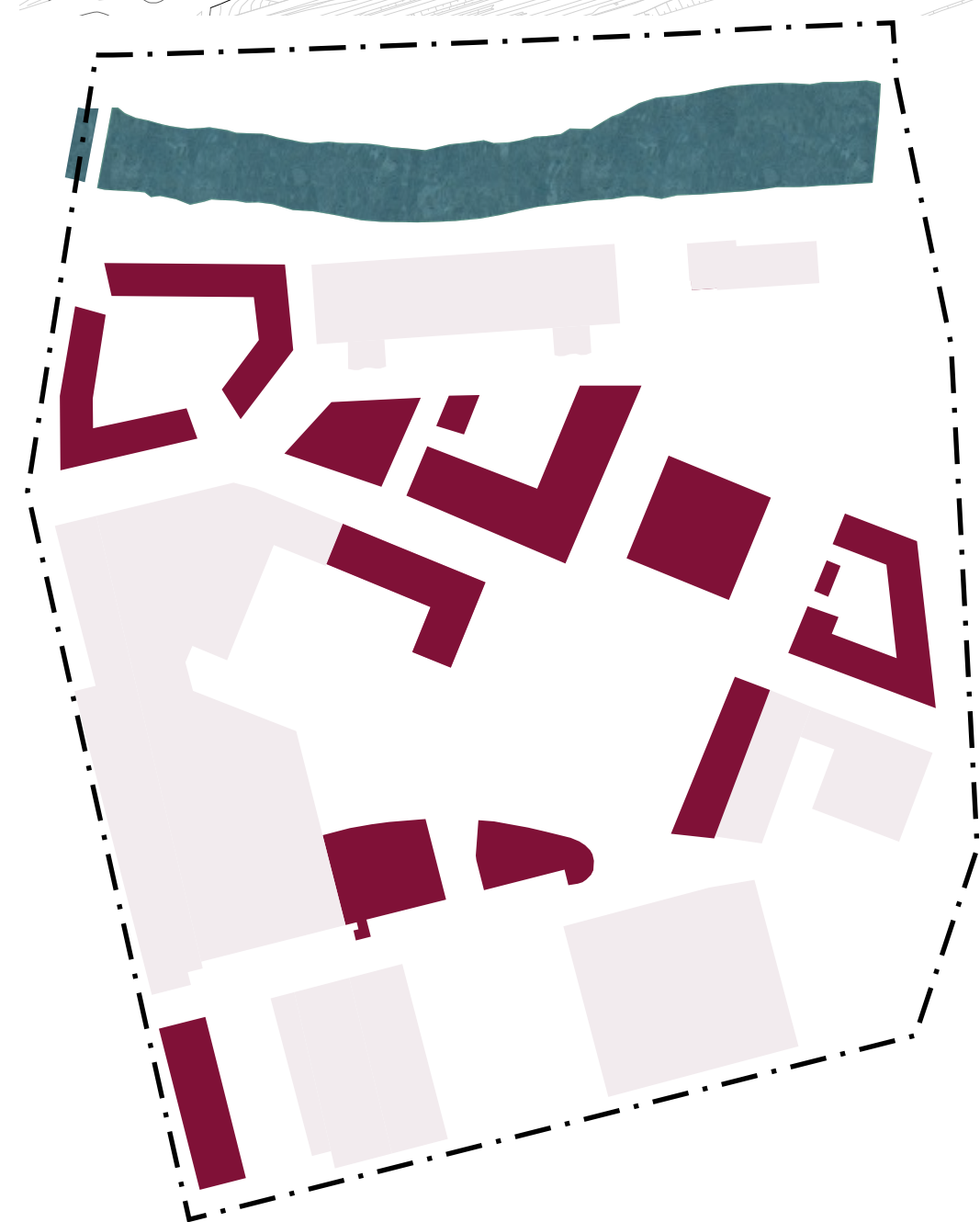
Sist har vi Backa teatern som varit referensprojekt i hur den faktiska teatern funkar. Flöden har varit det svåraste att förstå sig på, mest för all personal som behövs bakom en pjäs. Eftersom man som gäst oftast bara förhåller sig i scenrummet och i foajén, var det väldigt insiktsfullt att kunna använda sig av Backas planer, intervju Lars Melin för att förstå brister och behov och att kunna vara på plats och förstå volymerna av varje rum.

Gamlestadsskolan F-9

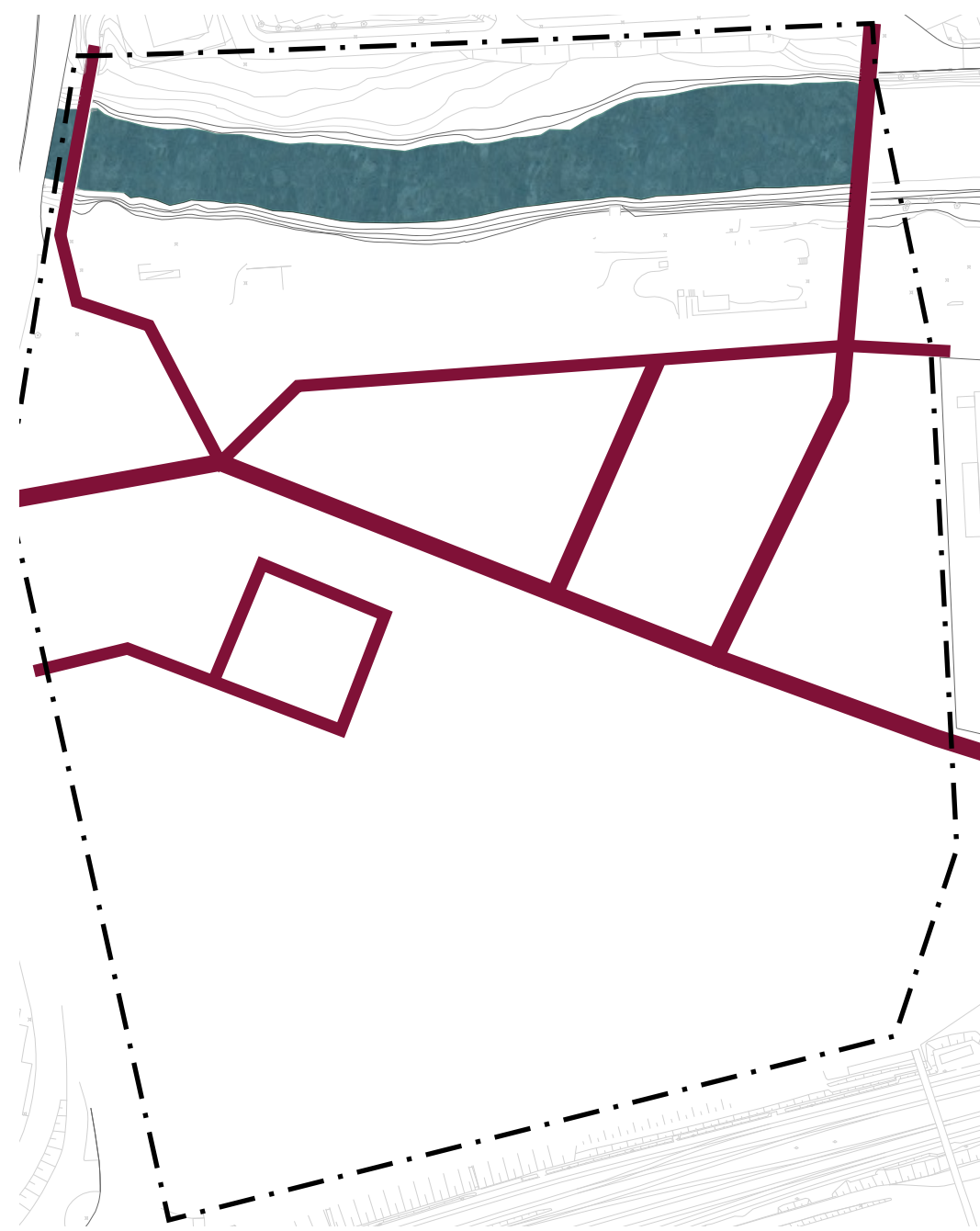
NYTT KULTURSTRÅK
SKALA 1:1000

Det nya kulturstråket i Gamlestad
sätter barn och ungdomar i fokus. Här
finns aktivitet för alla åldrar, för alla
tidpunkter på dygnet.

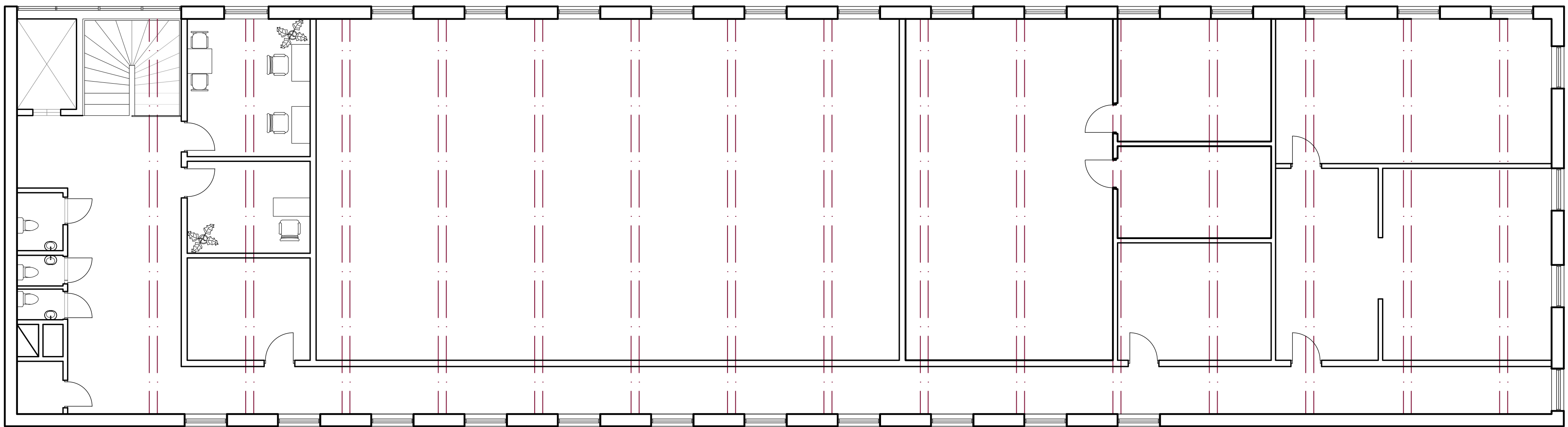
GAMMALT OCH NYTT
SKALA 1:1000

Den nya stadsplanen har tagits fram
på ett omsorgsfullt sätt i enlighet med
min text om gentrifiering. Området
måste vara igenkännligt, därav små
förändringar som ändå tar hänsyn till
stadens önskemål.

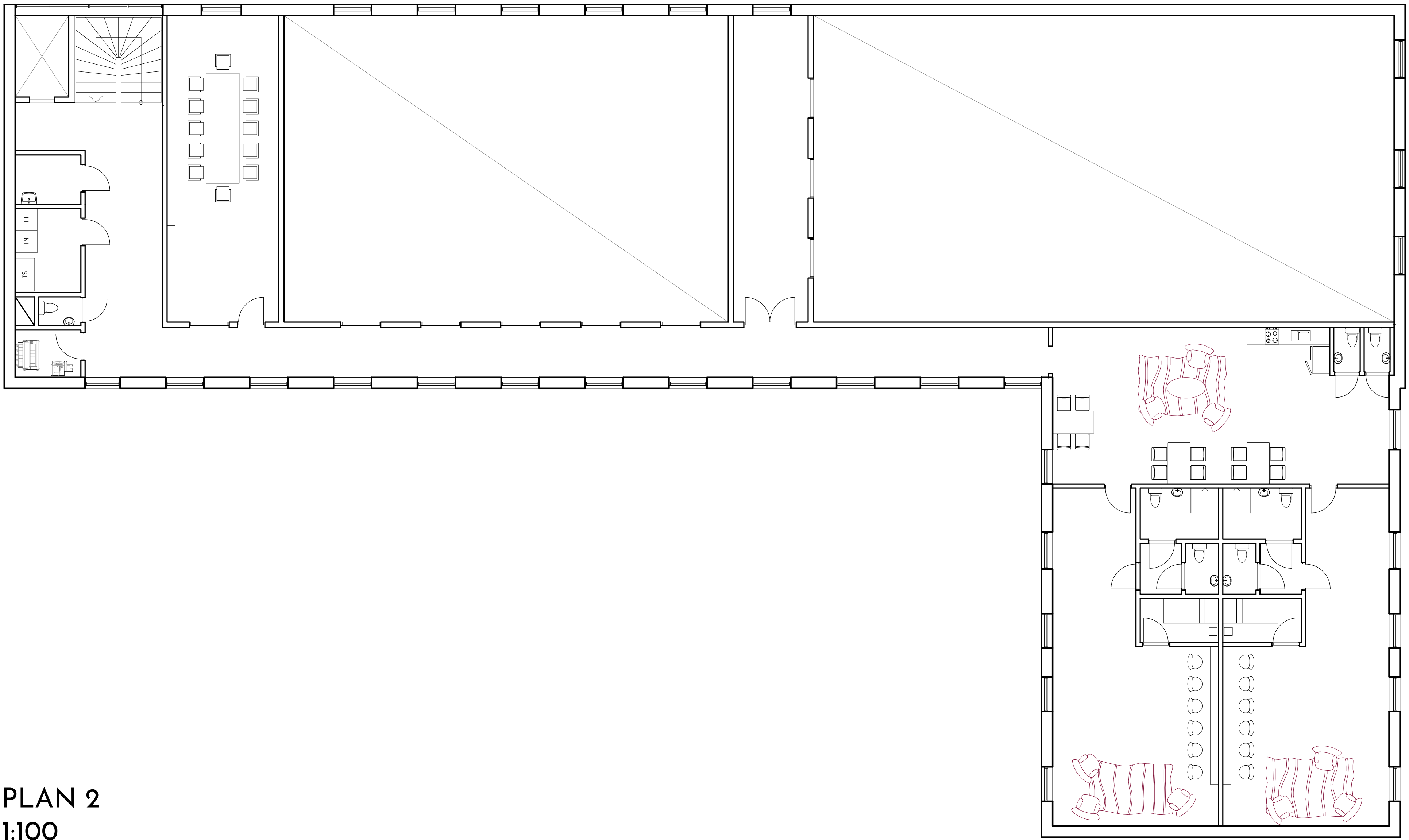

NYA VÄGAR
SKALA 1:1000

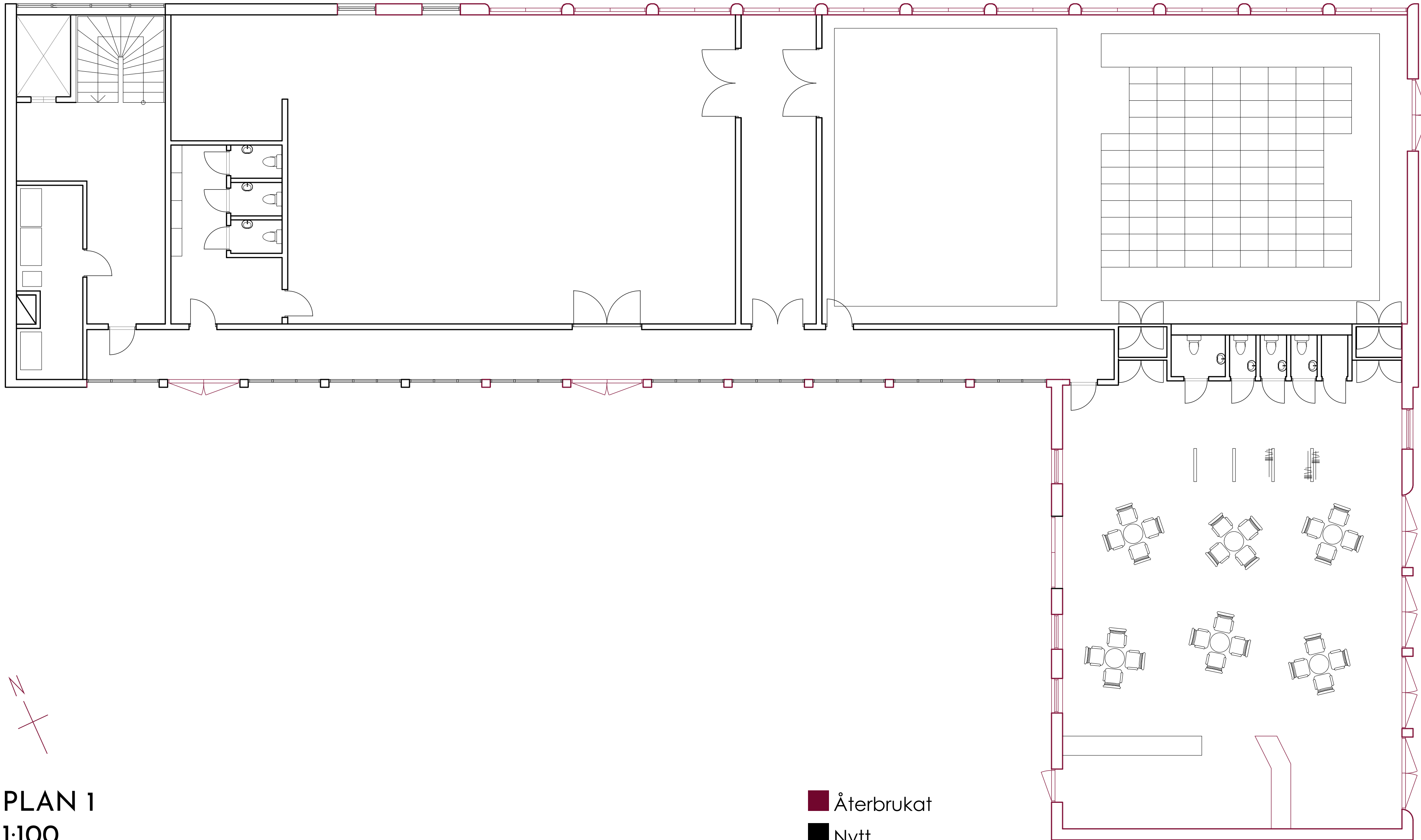
Gamlestad är en trafiknod både från
öst, syd- och nord. För att inte avsträc-
ka folk från att ta bilen in till området
läggs nya vägar som är tillräckligt
dimensionerade för att hantera buss,
vanlig trafik, cyklister och fotgängare.

PLAN 3
1:100

PLAN 2
1:100

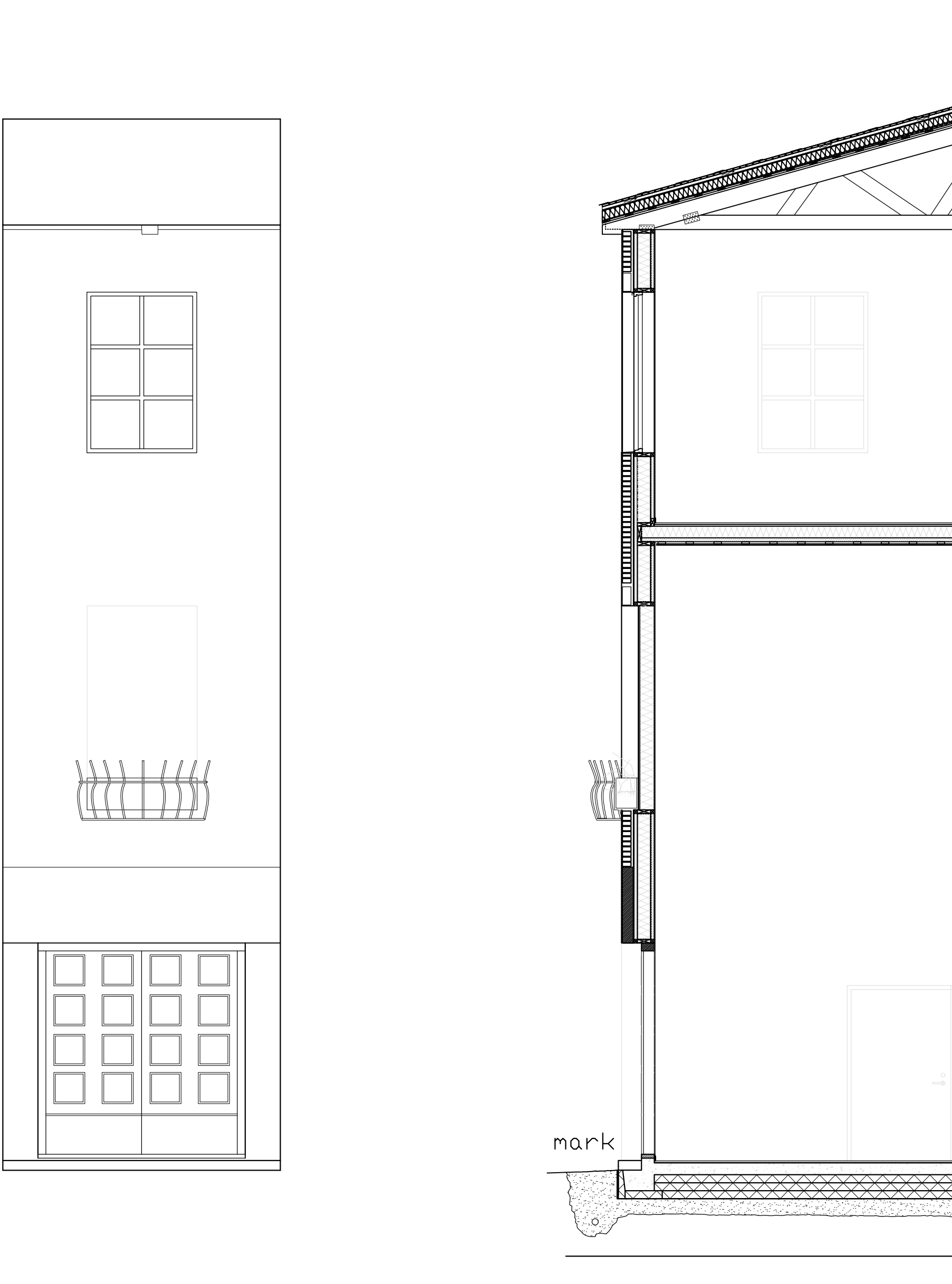
PLAN 1
1:100

Återbrukat
Nytt

INTERIÖRPERSPEKTIV

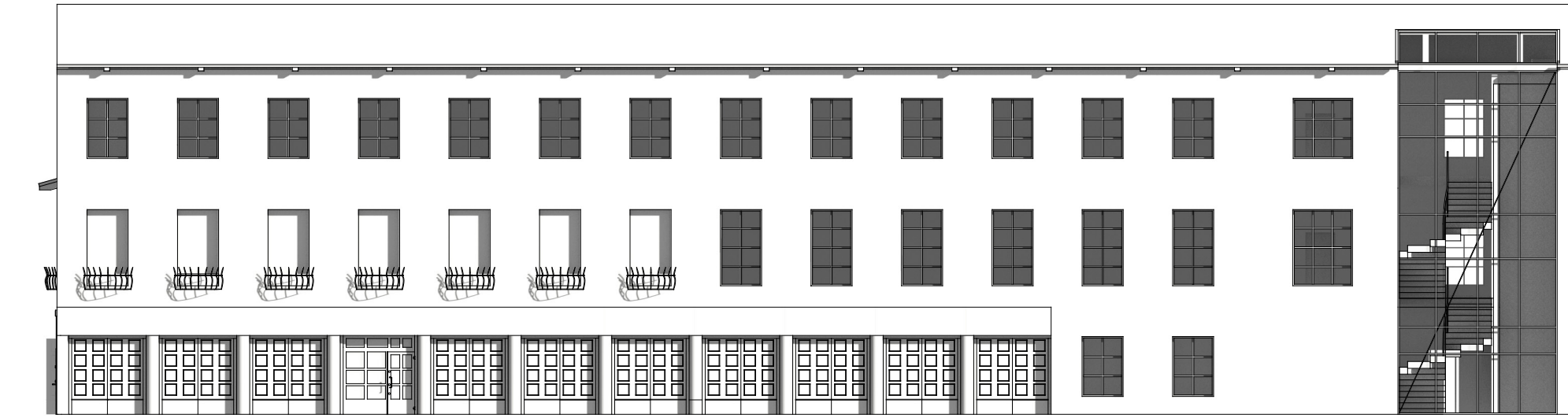

FASADUTSNIITT
1:50

PRINCIPSEKTION
1:50

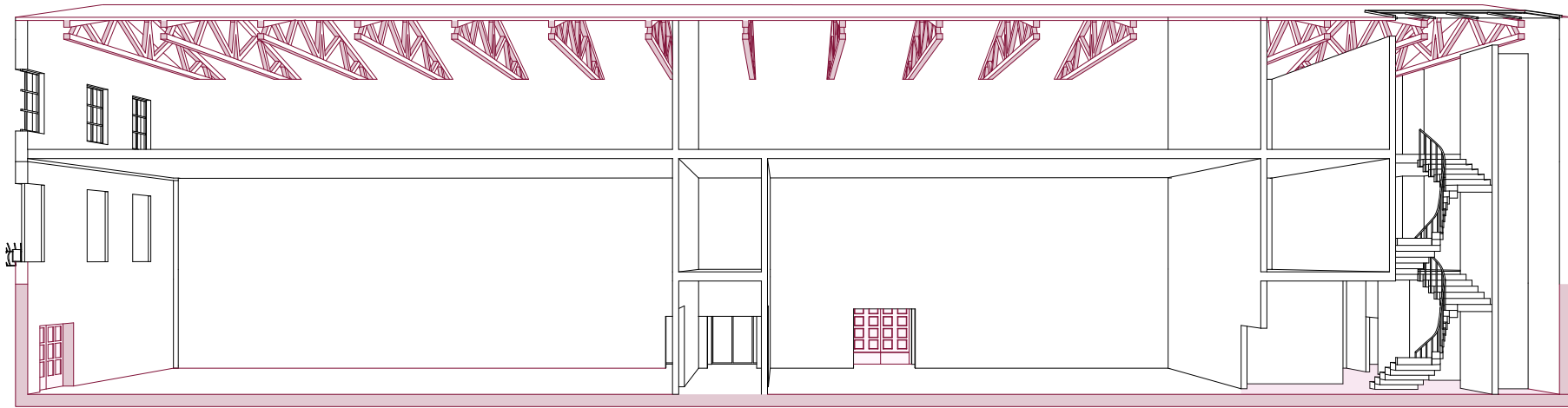
KUL LAGRET EN VANLIG DAG I
GÖTEBORG (REGN)

FASAD MOT NORR
1:200

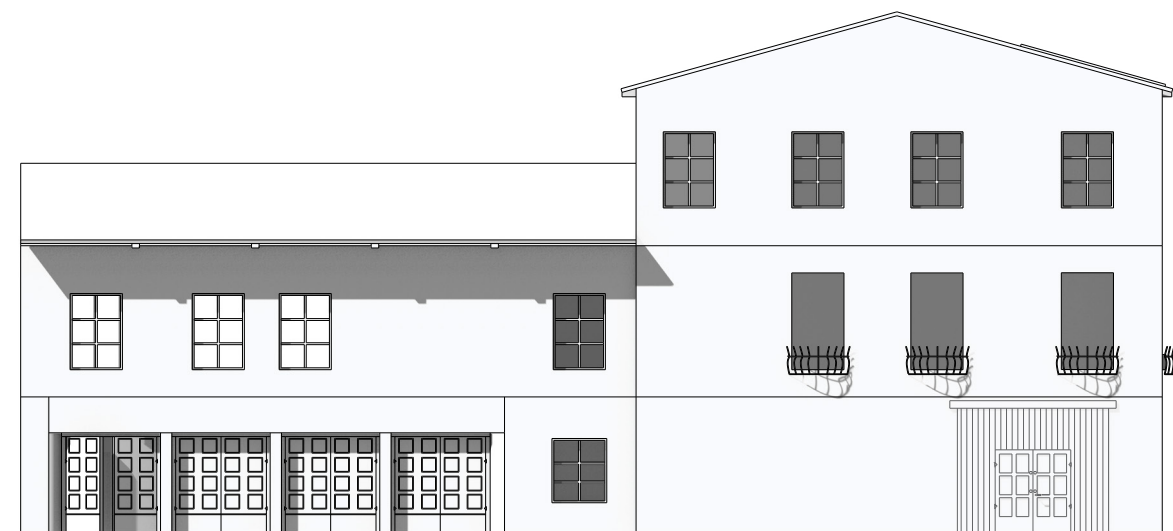
SEKTION/FASAD MOT VÄST
1:200

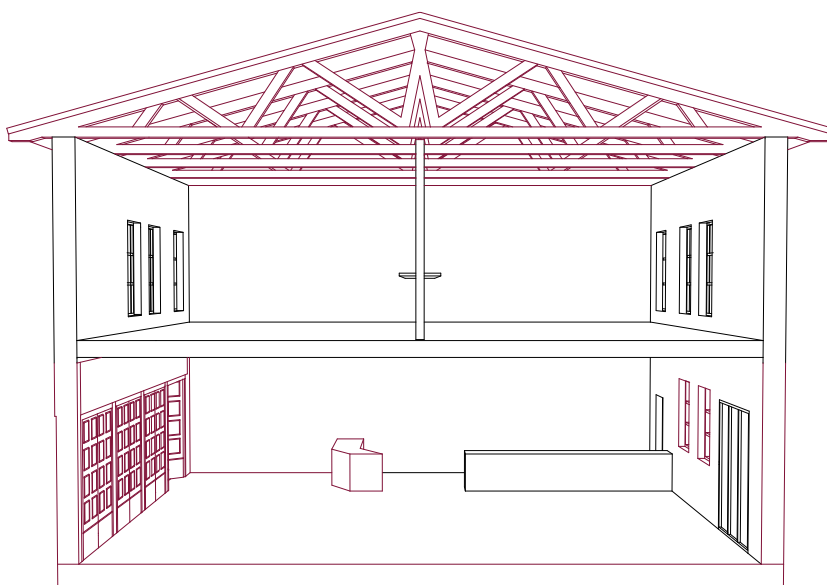
SEKTIONSPERSPEKTIV MOT SÖDER
SKALLÖS

FASAD MOT SÖDER
1:200

FASAD MOT ÖST
1:200

SEKTIONSPERSPEKTIV MOT SÖDER
SKALLÖS